

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 21. októbra 2021 *

„Odvolanie – Verejná služba – Úradníci – Disciplinárne konanie – Disciplinárna sankcia – Administratívne vyšetrovanie – Článok 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie – Požiadavka objektívnej nestrannosti – Vzájomné odvolanie – Zamietnutie žiadosti o pomoc – Článok 41 ods. 2 Charty základných práv – Právo byť vypočutý“

Vo veci C-894/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 3. decembra 2019,

Európsky parlament, v zastúpení: V. Montebello-Demogeot a I. Lázaro Betancor, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

UZ, v zastúpení: J.-N. Louis, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin (spravodajca),

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. júna 2021,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Európsky parlament vo svojom odvolaní navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 20. septembra 2019, UZ/Parlament (T-47/18, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2019:650), ktorým tento súd jednak zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Parlamentu z 27. februára 2017, ktorým bola UZ uložená disciplinárna sankcia spočívajúca v preradení z platovej triedy AD 13, stupňa 3, do platovej triedy AD 12, stupňa 3, s tým, že sa jej odoberajú všetky zásluhové body dosiahnuté na platovom stupni AD 13 (ďalej len „rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobrati všetkých zásluhových bodov“), a jednak v zostávajúcej časti žalobu zamietol.
- 2 UZ vo svojom vzájomnom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí jej žiadosti o pomoc.

Právny rámec

- 3 Článok 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, v znení uplatniteľnom na spor (ďalej len „služobný poriadok“), stanovuje:

„Únia pomôže každému úradníkovi, najmä v konaní proti osobe, ktorá sa dopúšťa vyhrážania, urážania alebo ohovárania, alebo pri útoku na osobu alebo majetok, ktorému je vystavený on alebo jeho rodinný príslušník z dôvodu svojho postavenia alebo svojich povinností.

Spoločne a nerozdielne nahradí úradníkovi škodu, ktorú utrpel v týchto prípadoch, ak úradník túto škodu nespôsobil úmyselne alebo hrubou nedbanlivosťou a ak sa mu nepodarilo získať náhradu škody od osoby, ktorá ju spôsobila.“
- 4 Článok 86 služobného poriadku stanovuje:

„1. Každé porušenie povinností vyplývajúcich z tohto služobného poriadku úradníkom alebo bývalým úradníkom, úmyselné alebo spôsobené nedbanlivosťou z jeho strany, vystaví tohto úradníka disciplinárnemu konaniu.

2. Ak ustanovujúci orgán alebo OLAF získajú dôkaz o porušení povinností v zmysle ods. 1, môžu začať administratívne vyšetrovanie, aby overili, či k tomuto porušeniu naozaj došlo.

3. Disciplinárne predpisy, postupy a opatrenia, a predpisy a postupy týkajúce sa administratívneho vyšetrovania, sú upravené v prílohe IX.“
- 5 Článok 16 ods. 1 a 2 prílohy IX služobného poriadku stanovuje:

„1. Príslušný úradník musí byť vypočutý komisiou; počas vypočúvania môže predkladať svoje pripomienky písomne alebo ústne, osobne alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Môže predvolávať svedkov.

2. Inštitúcia je zastúpená pred komisiou úradníkom, ktorý je na tento účel splnomocnený ustanovujúcim orgánom a ktorý má práva zodpovedajúce právam príslušného úradníka.“

6 Podľa článku 22 tejto prílohy IX:

„1. „Po vypočutí úradníka ustanovujúci orgán prijme rozhodnutie, ustanovené v článkoch 9 a 10 tejto prílohy, do dvoch mesiacov od prijatia stanoviska komisie. Rozhodnutie musí byť zdôvodnené.

2. Ak ustanovujúci orgán rozhodne, že prípad bude uzatvorený bez uloženia disciplinárneho postihu, bezodkladne o tom písomne informuje príslušného zamestnanca. Príslušný úradník môže požiadať, aby toto rozhodnutie bolo vložené do jeho osobného spisu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

7 Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 27 napadnutého rozsudku a pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť takto.

8 UZ zastávala pracovné miesto vedúcej oddelenia v Parlamente od 1. januára 2009. Naposledy bola zaradená do platovej triedy AD 13, stupeň 3.

9 Dňa 24. januára 2014 štrnásť z pätnástich členov jej oddelenia (ďalej len „sťažovatelia“) zaslali generálnemu tajomníkovi Parlamentu žiadosť o pomoc na základe článku 24 služobného poriadku, v ktorej uviedli, že boli predmetom psychického obťažovania zo strany UZ.

10 V nadväznosti na túto žiadosť generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva pre personál (ďalej len „GR PERS“) listom zo 17. februára 2014 sťažovateľom oznámil, že boli prijaté predbežné opatrenia. Išlo najmä o zverenie riadenia zamestnancov na dotknutom oddelení inej osobe a začatie administratívneho vyšetrovania.

11 Listom z 19. marca 2014 generálny tajomník Parlamentu informoval UZ o začatí administratívneho vyšetrovania. Dňa 20. novembra 2014 UZ vypočul generálny riaditeľ GR PERS.

12 Dvaja vyšetrovatelia, pričom prvý z nich bol nahradený druhým z dôvodu odchodu do dôchodku, vyhotovili dve správy, a to z 3. marca a zo 17. novembra 2015. UZ bola v nadväznosti na tieto správy vypočutá 17. júna a 2. decembra 2015 generálnym riaditeľom GR PERS.

13 Listom zo 6. januára 2016 bola UZ informovaná generálnym tajomníkom Parlamentu o predložení veci disciplinárnej komisii pre porušenie služobných povinností. Disciplinárnou komisiou bola vypočutá 17. februára, 9. marca, 8. apríla a 26. mája 2016.

14 Dňa 25. júla 2016 disciplinárna komisia jednohlasne prijala svoje stanovisko, ktorého závery znejú takto:

„28 So zreteľom na vyššie uvedené navrhuje disciplinárna komisia [menovaciemu orgánu] sankcionovať všetky prehrešky, ktorých sa dopustila [UZ], súhrnnou sankciou spočívajúcou v preradení do platovej triedy nižšej o jednu triedu v rovnakej funkčnej skupine.

- 29 Vzhľadom na vážne nedostatky [UZ] v oblasti riadenia zamestnancov a so zreteľom na povinnosť starostlivosti inštitúcie voči [UZ] a ďalším osobám, ktorých by sa jej konanie mohlo dotknúť, sa disciplinárna komisia domnieva, že [menovací orgán] by v rozsahu možností, ktoré mu ponúka služobný poriadok, mal seriózne zvážiť preloženie tejto osoby na inú typovo rovnakú pracovnú pozíciu v rámci generálneho sekretariátu, v každom prípade, tak ako navrhuje samotná táto osoba, na inom [generálnom riaditeľstve]...”
- 15 Listom zo 7. septembra 2016 disciplinárna komisia zaslala UZ svoje stanovisko.
- 16 Rozhodnutím z 20. septembra 2016 generálny tajomník Parlamentu oprávnil generálneho riaditeľa GR PERS na to, aby ho zastupoval pri vypočutí UZ, upravenom v článku 22 prílohy IX služobného poriadku, a poveril ho, aby mu predložil prípadné pripomienky UZ vo vzťahu k stanovisku vyhlásenému disciplinárnou komisiou.
- 17 E-mailom zo 4. októbra 2016 generálny riaditeľ GR PERS vyzval UZ, aby sa 20. októbra 2016 dostavila na vypočutie v súlade s článkom 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku, aby mohla vyjadriť svoje pripomienky k stanovisku disciplinárnej komisie. Listom z 11. novembra 2016 UZ zaslala tieto pripomienky generálnemu riaditeľovi GR PERS.
- 18 Dňa 14. novembra 2016 bola UZ vypočutá generálnym riaditeľom GR PERS. V priebehu tohto vypočutia UZ odovzdala krátke vyjadrenie a požiadala o pomoc Parlamentu z dôvodu vyhrážok, ku ktorým vo vzťahu k nej údajne došlo zo strany členov jej oddelenia. Na návrh generálneho riaditeľa GR PERS tak bola UZ dočasne preložená na iné oddelenie.
- 19 Dňa 27. februára 2017 prijal generálny tajomník Parlamentu rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov. Listom z 2. marca 2017 informoval UZ o tomto rozhodnutí a navrhol jej preradenie na miesto administrátora na iné oddelenie.
- 20 Listom zo 6. júna 2017 UZ podala na menovací orgán Parlamentu (ďalej len „MO“) sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu.
- 21 Listom zo 14. júna 2017 UZ podala sťažnosť generálnemu tajomníkovi Parlamentu proti implicitnému zamietnutiu jej žiadosti o pomoc, ktoré bolo uvedené v bode 18 tohto rozsudku. Listom z 20. júla 2017 generálny riaditeľ GR PERS túto žiadosť o pomoc zamietol.
- 22 Listom zo 6. októbra 2017 predseda Parlamentu zamietol sťažnosti UZ, vyjadrené v jej listoch zo 6. a 14. júna 2017.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. januára 2018 UZ podala žalobu, ktorou sa domáhala jednak zrušenia rozhodnutia o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov a jednak rozhodnutia o zamietnutí jej žiadosti o pomoc.
- 24 Na podporu svojich návrhov na zrušenie rozhodnutia o preradení a odobratí všetkých zásluhových bodov UZ uviedla dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na vadách administratívneho vyšetrovania a druhý na nezrovnalostiach pri práci disciplinárnej komisie a na neexistencii vypočutia zo strany príslušného orgánu pred prijatím uvedeného rozhodnutia.

- 25 V rámci prvého žalobného dôvodu UZ predovšetkým tvrdila, že dvaja z vyšetrovateľov určených na vykonanie administratívneho vyšetrovania, a to jeden z vyšetrovateľov poverených „disciplinárnou“ časťou a druhý poverený časťou „obťažovanie“, nemali potrebnú nestrannosť na to, aby sa mohli zúčastniť na tomto vyšetrovaní.
- 26 V bode 65 napadnutého rozsudku Všeobecný súd prijal argumentáciu UZ týkajúcu sa nedostatku nestrannosti dvoch predmetných vyšetrovateľov, a preto vyhovel návrhom na zrušenie rozhodnutia o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov. V každom prípade však z dôvodov spojených s riadnym výkonom spravodlivosti Všeobecný súd považoval za potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod.
- 27 Pokiaľ ide o tento druhý žalobný dôvod, UZ predovšetkým tvrdila po prvé, že na jednom zo šiestich zasadnutí disciplinárnej komisie bol Parlament zastúpený dvomi členmi a že na konci tohto zasadnutia boli jej právny zástupca a ona vyzvaní na to, aby odišli z miestnosti po tom, čo bola vypočutá, zatiaľ čo obidvaja zástupcovia Parlamentu ostali počas porady s členmi disciplinárnej komisie. Z toho vyplynulo porušenie článku 16 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku.
- 28 Po druhé UZ tvrdí, že len generálny tajomník Parlamentu ako MO mal právomoc vykonať vypočutie uvedené v článku 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku. Bola pritom vypočutá generálnym riaditeľom GR PERS, a nie generálnym tajomníkom Parlamentu.
- 29 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd domnieval, že v súlade s článkom 16 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku Parlament nemohol byť na jednom zo šiestich zasadnutí disciplinárnej komisie platne zastúpený dvomi úradníkmi, keďže UZ bola na tomto zasadnutí obhajovaná iba jediným zástupcom, a teda sa nachádzala v zásade v nevýhodnej situácii. Všeobecný súd okrem toho konštatoval, že zástupcovia Parlamentu nemali zostať v zasadacej miestnosti, aby rokovali s členmi disciplinárnej komisie, zatiaľ čo odvolateľka a jej právny zástupca boli vyzvaní, aby opustili uvedenú miestnosť. Všeobecný súd z toho v bode 72 napadnutého rozsudku vyvodil záver, že konanie je postihnuté procesnou vadou aj v tomto ohľade.
- 30 Navyše Všeobecný súd v bode 89 napadnutého rozsudku uviedol, že rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov bolo prijaté bez toho, aby bola dodržaná podmienka uvedená v článku 22 ods. 1 prílohy IX služobného poriadku, podľa ktorej musí MO sám vypočuť dotknutého úradníka. V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 102 tohto rozsudku vyhovel žalobnému dôvodu UZ, pokiaľ ide o nevypočutie zo strany príslušného orgánu po skončení prác disciplinárnej komisie.
- 31 Pokiaľ ide o návrhy na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o pomoc, po tom, čo pripomenul, že administratíva nemôže mať povinnosť poskytnúť pomoc podozrivému úradníkovi, ktorý s ohľadom na konkrétne a relevantné skutočnosti závažne porušil svoje pracovné povinnosti a ktorý je z tohto dôvodu stíhateľný v rámci disciplinárneho konania, aj keby takéto porušenie povinností vzniklo v súvislosti s protiprávnym konaním tretích osôb, Všeobecný súd v bode 109 napadnutého rozsudku konštatoval, že v čase podania žiadosti UZ o pomoc už došlo k začatiu disciplinárneho konania voči nej pre skutočnosti, ktoré by v prípade, že by sa preukázali, boli stíhateľné v rámci disciplinárneho konania. Podľa Všeobecného súdu bol teda Parlament oprávnený zamietnuť žiadosť o pomoc bez predchádzajúceho vypočutia.
- 32 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 111 uvedeného rozsudku zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti UZ o pomoc.

- 33 Všeobecný súd teda napadnutým rozsudkom jednak zrušil rozhodnutie o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov a jednak v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania

Návrhy v odvolaní

- 34 Parlament svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zamietol žalobu na prvom stupni,
 - rozhodol, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s týmto konaním, a
 - uložil UZ povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s prvostupňovým konaním.
- 35 UZ navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

Návrhy vo vzájomnom odvolaní

- 36 Svojím vzájomným odvolaním UZ navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietol návrhy na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí jej žiadosti o pomoc,
 - zrušil rozhodnutie Parlamentu, ktorým bola zamietnutá táto žiadosť o pomoc, a
 - uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.
- 37 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- *vyhlásil vzájomné odvolanie za čiastočne neprípustné, pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, a za nedôvodné v celom rozsahu, ako aj*
 - *uložil UZ povinnosť nahradiť trovy konania.*

O odvolaní

- 38 Parlament na podporu svojho odvolania uvádza tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatočnom odôvodnení v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že administratívne vyšetrovanie je postihnuté nedostatkom objektívnej nestrannosti. Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatočnom odôvodnení v rozsahu, v akom Všeobecný súd dospel k záveru, že počas prác disciplinárnej komisie došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní. Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, skreslení skutkových okolností a nedostatočnom odôvodnení v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že právo UZ byť vypočutý bolo porušené.

O prvom odvolacom dôvode

- 39 Prvý odvolací dôvod sa skladá zo štyroch častí.

O prvej a tretej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 40 Prvou až treťou časťou prvého odvolacieho dôvodu Parlament tvrdí, že Všeobecný súd tým, že v bodoch 52, 58 a 59 napadnutého rozsudku rozhodol, že neposkytol dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností, pokiaľ ide o nestrannosť dvoch predmetných vyšetrovateľov poverených vykonaním administratívneho vyšetrovania, skreslil skutkové okolnosti a dôkazy a vychádzal z nesprávnych právnych kritérií v rámci posúdenia pojmu „objektívna nestrannosť“ v rozpore s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 41 Konkrétne podľa Parlamentu samotná okolnosť, že jeden z dvoch vyšetrovateľov poverených „disciplinárnou“ časťou administratívneho vyšetrovania mal pred svojím vymenovaním do funkcie vedomosť o skutkových okolnostiach prejednávanej veci – vedomosť obmedzená a čiastková, dokonca až neúplná – nemohla sama osebe automaticky viesť k vzniku „oprávnených“ pochybností, odôvodňujúcich Parlament, aby využil služby inej osoby, ktorá nemá žiadnu predchádzajúcu vedomosť o skutkových okolnostiach.
- 42 Okrem toho Všeobecný súd dostatočne nepreskúmal, či obavy UZ boli skutočne takej povahy, že by odôvodňovali oprávnené pochybnosti týkajúce sa objektívnej nestrannosti vyšetrovateľov. Podľa Parlamentu pritom tieto obavy v prejednávanej veci neboli také, že by odôvodňovali vymenovanie iných vyšetrovateľov, najmä vzhľadom po prvé na neexistenciu akéhokoľvek konfliktu záujmov medzi dotknutými vyšetrovateľmi a týmto účastníkom konania, ako aj po druhé na skutočnosť, že týmto vyšetrovateľom pomáhali iné osoby. V tejto súvislosti Parlament tvrdí, že pred Všeobecným súdom poukázal na pluralitu vyšetrovateľov, pričom spresnil, že dvaja vyšetrovatelia boli vymenovaní v „disciplinárnej“ časti. Rovnako z dokumentov predložených Všeobecnému súdu dostatočne vyplýva, že vyšetrovanie časti „obťažovanie“ bola zverená viacerým osobám.
- 43 Všeobecný súd teda tým, že nezohľadnil skutočnosť, že o oboch častiach predmetného vyšetrovania podali správu viacerí vyšetrovatelia, vychádzal z neúplných skutočností a dopustil sa zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že nedostatok nestrannosti dvoch dotknutých

vyšetrovateľov môže viesť k neplatnosti disciplinárneho konania v celom rozsahu. Podľa Parlamentu by totiž táto pluralita vyšetrovateľov umožnila neutralizovať pochybnosť o nestrannosti jedného z nich.

- 44 Parlament navyše vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil skreslenia dôkazov, keď v bodoch 57 a 58 napadnutého rozsudku uviedol, že vyšetrovateľ časti „obťažovanie“ dospel pred svojím vymenovaním za vyšetrovateľa, keď bol predsedom poradného výboru pre obťažovanie a jeho predchádzanie na pracovisku, k záveru, aby riadenie oddelenia, ktorého bola UZ vedúcou, bolo zverené inej osobe. Podľa Parlamentu pritom z rozhodnutia generálneho riaditeľa GR PERS zo 17. februára 2014, ktoré táto inštitúcia navyše predložila Všeobecnému súdu, vyplýva, že o opatreniach na preloženie rozhodol tento generálny riaditeľ ako MO príslušný na rozhodnutie o žiadosti o pomoc podľa článku 24 služobného poriadku, a nie predseda tohto poradného výboru.
- 45 UZ navrhuje zamietnuť argumentáciu Parlamentu ako nedôvodnú.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 46 Pokiaľ ide o údajné skreslenie skutkových okolností, z článku 256 ZFEÚ, ako aj z článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolanie sa obmedzuje na právne otázky. Posúdenie rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj hodnotenie predložených dôkazov je teda vo výlučnej právomoci Všeobecného súdu. S výnimkou prípadu ich skreslenia preto posúdenie týchto skutkových okolností a dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania. Takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 1. októbra 2020, CC/Parlament, C-612/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:776, bod 51 a citovaná judikatúra).
- 47 V prejednávanej veci Parlament tvrdí, že Všeobecný súd zjavne skreslil skutkové okolnosti, keď konštatoval, že neposkytol dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností o nestrannosti vyšetrovateľov. Všeobecný súd predovšetkým nezohľadnil okolnosť, že administratívne vyšetrovanie bolo vedené viacerými vyšetrovateľmi.
- 48 Tvrdenie založené na tomto údajnom skreslení skutkových okolností však vychádza z neúplného výkladu napadnutého rozsudku. Z bodov 41 až 47 napadnutého rozsudku totiž jasne vyplýva, že Všeobecný súd riadne zohľadnil, že administratívne vyšetrovanie bolo vedené viacerými vyšetrovateľmi bez toho, aby táto okolnosť mala vplyv na jeho konštatovanie týkajúce sa existencie oprávnených pochybností, pokiaľ ide o nestrannosť niektorých týchto vyšetrovateľov.
- 49 Okrem toho zo spisového materiálu zjavne nevyplýva, že by sa Všeobecný súd dopustil skreslenia skutkových okolností, keď dospel k záveru, že časť „obťažovanie“ v rámci vyšetrovania bola vedená jediným vyšetrovateľom. Takéto konštatovanie totiž nevylučuje, že tomuto vyšetrovateľovi v rámci jeho vyšetrovania pomáhali iné osoby. Táto argumentácia je teda neprípustná, keďže sa ňou Parlament v skutočnosti snaží dosiahnuť, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie skutkových okolností bez toho, aby preukázal ich skreslenie. Ako pritom vyplýva z judikatúry citovanej v bode 46 tohto rozsudku, takéto posúdenie nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania.
- 50 Z toho vyplýva, že argumentáciu týkajúcu sa údajného skreslenia skutkových okolností treba zamietnuť ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú.

- 51 Pokiaľ ide o údajné nesprávne posúdenie pojmu „objektívna nestrannosť“ Všeobecným súdom, treba pripomenúť, že inštitúcie, orgány a organizácie Únie sú povinné dodržiavať základné práva zaručené právom Únie, medzi ktoré patrí právo na riadnu správu vecí verejných, zakotvené v článku 41 Charty (rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 24, ako aj citovaná judikatúra).
- 52 Článok 41 ods. 1 Charty najmä stanovuje, že každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne.
- 53 V tejto súvislosti je cieľom požiadavky nestrannosti, ktorú musia dodržiavať inštitúcie, orgány a organizácie pri plnení ich úloh, zabezpečiť rovnosť zaobchádzania, ktorá predstavuje základ Únie. Cieľom tejto požiadavky je najmä vyhnúť sa situáciám prípadných konfliktov záujmov v prípade úradníkov a iných zamestnancov konajúcich na účet inštitúcií, orgánov a organizácií. Vzhľadom na podstatnú dôležitosť záruky nezávislosti a integrity, pokiaľ ide tak o vnútorné fungovanie, ako aj vonkajší obraz inštitúcií, orgánov a organizácií Únie, požiadavka nestrannosti zahŕňa všetky okolnosti, ktoré úradník alebo iný zamestnanec, ktorý sa má vyjadriť k určitej veci, musí rozumne rozpoznať, že pred tretími osobami sa môžu javiť ako spôsobilé ovplyvniť jeho nezávislosť v danej oblasti (rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 26 a citovaná judikatúra).
- 54 Okrem toho, ako uviedol Všeobecný súd v bode 38 napadnutého rozsudku, týmto inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram prislúcha povinnosť postupovať v súlade s požiadavkou nestrannosti v jej dvoch zložkách, ktorými sú jednak subjektívna nestrannosť, v zmysle ktorej žiadny z členov dotknutej inštitúcie nesmie prejavovať osobnú zaujatosť, a jednak objektívna nestrannosť, v zmysle ktorej musí táto inštitúcia poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností týkajúcich sa prípadnej zaujatosti (rozsudok z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 112 a citovaná judikatúra). V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že na účely preukázania, že organizácia správneho konania neposkytla dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností, pokiaľ ide o prípadnú ujmu, nie je potrebné preukázať existenciu nedostatku nestrannosti. Stačí, aby existovala v tejto súvislosti oprávnená pochybnosť, ktorú nemožno vyvrátiť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 37).
- 55 Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že predchádzajúca vedomosť o skutočnostiach zo strany tých, ktorí sa majú zúčastniť na prijatí súdneho alebo správneho rozhodnutia, nepredstavuje sama osebe skutočnosť, ktorá by mohla zakladať procesnú vadu tohto rozhodnutia v podobe nedostatku nestrannosti. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 106 svojich návrhov, takáto predchádzajúca vedomosť sa niekedy ukazuje ako nevyhnutná vzhľadom na profesionálnu činnosť, ktorú dotknuté osoby vykonávali predtým alebo súbežne. Je teda nevyhnutné preukázať, či v konkrétnom prípade existuje objektívna skutočnosť, akou je konflikt záujmov v prípade úradníkov a zamestnancov konajúcich na účet inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr, ktorá môže v očiach tretích osôb vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o nestrannosť predmetného konania.
- 56 Práve vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba posúdiť, či, ako tvrdí Parlament, Všeobecný súd porušil pojem „objektívnu nestrannosť“, keď rozhodol, že okolnosť, že jeden z dvoch vyšetrovateľov poverených „disciplinárnou“ časťou administratívneho vyšetrovania mal vopred

vedomosť o skutkových okolnostiach, postačovala na to, aby sa dospelo k záveru, že Parlament neposkytol dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností o nestrannosti tohto vyšetrovateľa.

- 57 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 51 napadnutého rozsudku uviedol, že člen GR PERS sa stretol s jedným zo sťažovateľov pred začatím vyšetrovania a že počas tohto stretnutia tento sťažovateľ oznámil tomuto členovi, ktorý bol následne vymenovaný za vyšetrovateľa, že UZ ho udala OLAF-u, a to konkrétne prostredníctvom jej manžela „z dôvodu pomsty“ vo veci údajných nezrovnalostí.
- 58 Všeobecný súd v bode 52 tohto rozsudku rozhodol, že takáto okolnosť mohla u UZ vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o nestrannosť vyšetrovateľa, ktorý by mohol byť ovplyvnený osobitne zlomyseľným charakterom jej údajného správania sa, tak ako mu bola o ňom podaná správa.
- 59 V prvom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, Všeobecný súd tak dospel k záveru, že existujú oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o nestrannosť vyšetrovateľa povereného predmetnou „disciplinárnou“ časťou, a to nielen na základe jeho predchádzajúcej vedomosti o skutkových okolnostiach prejednávanej veci, ale aj na okolnosti, že z dôvodu takejto vedomosti môže mať tento vyšetrovateľ predpojatý názor, pokiaľ ide o správanie UZ. Treba pritom konštatovať, že takáto okolnosť mohla vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o nestrannosť uvedeného vyšetrovateľa v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 54 tohto rozsudku, čo navyše Parlament nespochybňuje.
- 60 Ďalej v súlade s judikatúrou citovanou v tomto bode 54 Všeobecný súd nebol povinný preveriť, či vyšetrovateľ skutočne mal predsudky voči UZ. Stačilo, aby v tejto súvislosti existovali oprávnené pochybnosti a nebolo ich možné vyvrátiť.
- 61 Napokon, ako uviedol generálny advokát v bode 130 svojich návrhov, vzhľadom na to, že Parlament mal povinnosť poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností, Všeobecný súd v bode 54 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že nič nenasvedčuje tomu, že by pre Parlament bolo ťažké vybrať spomedzi svojich úradníkov osobu, ktorá by nemala žiadnu predchádzajúcu vedomosť o skutkových okolnostiach predmetného prípadu a ktorá by tak z pohľadu UZ nevyvolávala žiadne oprávnené pochybnosti.
- 62 Vzhľadom na takto uvedené skutočnosti sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 59 napadnutého rozsudku rozhodol, že Parlament si tým, že za vyšetrovateľa povereného „disciplinárnou“ časťou administratívneho vyšetrovania vymenoval člena GR PERS, ktorý sa už stretol s jedným zo sťažovateľov, nesplnil povinnosť objektívnej nestrannosti, ktorá mu bola uložená.
- 63 Pokiaľ ide o argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej konštatovanie Všeobecného súdu o zaujatosti vyšetrovateľa povereného časťou „obťažovanie“ v rámci administratívneho vyšetrovania, sa zakladá na skreslení dôkazov, treba uviesť, že táto argumentácia vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. V bode 57 tohto rozsudku sa totiž Všeobecný súd domnieval, že vyšetrovateľ poverený časťou „obťažovanie“ v rámci administratívneho vyšetrovania predtým, ako bol vymenovaný za vyšetrovateľa, predsedal poradnému výboru, ktorý dospel k záveru, že riadenie oddelenia UZ by malo byť zverené inej osobe. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, Všeobecný súd vôbec neuviedol, že o predbežných opatreniach na preloženie UZ z funkcie vedúcej oddelenia rozhodol dotknutý vyšetrovateľ. Všeobecný súd v bode 3 napadnutého rozsudku naopak uviedol,

že o prijatí predbežných opatrení informoval sťažovateľov generálny riaditeľ GR PERS a v bode 57 tohto rozsudku uviedol, že je to práve tento poradný výbor ako celok, a nielen jeho predseda, ktorý v nadväznosti na žiadosť sťažovateľov o pomoc odporučil, aby riadenie oddelenia, ktorého vedúcou bola UZ, bolo zverené inej osobe. V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že odporúčanie tejto povahy je súčasťou odporúčaní, ktoré môže uvedený poradný výbor, vrátane jeho predsedu, vydať, pokiaľ ide o výber predbežných opatrení, ktoré sa majú prijať na základe článku 24 služobného poriadku.

- 64 Z vyššie uvedeného vyplýva, že údajné skreslenie skutkových okolností a dôkazov nie je preukázané.
- 65 V dôsledku toho treba prvú až tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú.

O štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu

– Argumentácia účastníkov konania

- 66 Vo štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu Parlament tvrdí, že aj za predpokladu, že by bolo možné identifikovať procesné vady, Všeobecný súd mal zohľadniť všetky okolnosti prejednávanej veci vrátane značného počtu sťažovateľov a závažnosti porušení, ktorých sa dopustil UZ, ako aj skutočnosť, že UZ využíval mnohé záruky, ako je napríklad prítomnosť jej advokáta vo všetkých štádiách konania. Tým, že v bode 64 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že vyšetrovanie vedené starostlivo a nestranne mohlo priniesť iné počiatočné posúdenie skutkových okolností, a tak viesť k iným dôsledkom, napadnutý rozsudok nebol dostatočne odôvodnený.
- 67 Okrem toho napadnutý rozsudok obsahuje tiež rozporuplné odôvodnenie, pretože Všeobecný súd na jednej strane usúdil, že bolo možné iné posúdenie skutkových okolností, a teda že sa mohlo dospieť k inému výsledku, než k akému dospel MO, a na druhej strane v bodoch 106 až 109 tohto rozsudku konštatoval, že nesplnenie povinností vytýkané UZ sa javilo ako dostatočne závažné a dôvodné na to, aby viedlo k zamietnutiu jej žiadosti o pomoc a aby odôvodňovalo, aby sa jej uložila povinnosť nahradiť trovy konania.
- 68 Podľa UZ treba argumentáciu Parlamentu zamietnuť ako nedôvodnú.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 69 V prvom rade, pokiaľ ide o argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej je napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnený, keďže Všeobecný súd nezohľadnil skutkové okolnosti veci, vrátane závažnosti porušení, ktoré možno pripísať UZ a počtu sťažovateľov, ako aj záruky, ktoré UZ využila počas disciplinárneho konania, ako je prítomnosť jej advokáta vo všetkých štádiách tohto konania, treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú treba odlišovať od otázky opodstatnenosti odôvodnenia súvisiacej so zákonnosťou sporného aktu z meritórneho hľadiska. Odôvodnenie rozhodnutia totiž spočíva vo formálnom vyjadrení dôvodov, na ktorých sa zakladá toto rozhodnutie. Ak sú tieto dôvody zaťažené chybami, tieto chyby zaťažujú zákonnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, hoci vyjadruje chybné dôvody. Z toho vyplýva, že výhrady a tvrdenia, ktoré popierajú dôvodnosť aktu, nie sú v rámci odvolacieho dôvodu založenom na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia relevantné (rozsudok

z 22. októbra 2020, EKETA/Komisia, C-274/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:853, bod 79 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie zo 14. januára 2021, Manea/CdT, C-892/19 P, neuverejnený, EU:C:2021:30, bod 91).

- 70 Preto treba určiť, či je napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnený, a to pred preskúmaním údajného nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd tým, že nezohľadnil všetky relevantné skutkové okolnosti.
- 71 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 60 a 61 napadnutého rozsudku najprv pripomenul svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednak na to, aby procesná vada mohla odôvodniť zrušenie aktu, je potrebné, aby v prípade neexistencie tejto vady konanie mohlo viesť k inému výsledku, a jednak v rámci takéhoto preskúmania treba zohľadniť všetky okolnosti prejednávanej veci a najmä povahu výhrad a množstvo procesných väd, ku ktorým došlo, vo vzťahu k zárukám, ktoré zamestnanec mohol požívať.
- 72 Všeobecný súd ďalej v bodoch 62 a 63 tohto rozsudku usúdil, že nestranné administratívne vyšetrovanie, ktoré je prvou fázou disciplinárneho konania, je podmienkou toho, aby MO mohol uplatniť svoju diskrečnú právomoc v súvislosti s následnými opatreniami, ktoré treba prijať, a že tieto následné opatrenia môžu *in fine* viesť k uloženiu disciplinárnej sankcie. V tejto súvislosti Všeobecný súd spresnil, že práve na základe tohto vyšetrovania a vypočutia dotknutého zamestnanca MO posudzuje po prvé, či treba alebo netreba začať disciplinárne konanie v pravom zmysle slova, po druhé, či má toto konanie prípadne spočívať v predložení veci disciplinárnej komisii, a po tretie, pokiaľ MO začne konanie pred disciplinárnou komisiou, skutočnosti, ktoré sú uvedenej komisii predložené.
- 73 Napokon Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že vzhľadom na to, že právomoc MO nie je viazaná, nemožno vylúčiť, že ak by administratívne vyšetrovanie bolo vedené starostlivo a nestranne, uvedené vyšetrovanie by mohlo priniesť iné počiatočné posúdenie skutkových okolností, a tak viesť k iným dôsledkom.
- 74 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd v bodoch 62 a 63 napadnutého rozsudku z právneho hľadiska dostatočne odôvodnil svoj záver uvedený v bode 64 tohto rozsudku. Argumentáciu založenú na nedostatku odôvodnenia treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.
- 75 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej mal Všeobecný súd pri svojom posúdení dôsledkov väd postihujúcich disciplinárne konanie zohľadniť také skutkové okolnosti, akými sú závažnosť porušení pripísateľných UZ, počet sťažovateľov a skutočnosť, že UZ využila prítomnosť advokáta v každom štádiu uvedeného konania, treba uviesť, že táto argumentácia je neprípustná, keďže Parlament sa ňou v skutočnosti snaží o dosiahnutie nového posúdenia skutkových okolností Súdny dvorom, pričom netvrdí, že Všeobecný súd tieto skutkové okolnosti skreslil. Ako pritom vyplýva z judikatúry citovanej v bode 46 tohto rozsudku, takéto posúdenie nepodlieha preskúmaniu Súdny dvorom v rámci odvolania.
- 76 V treťom rade, pokiaľ ide o argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej záver Všeobecného súdu uvedený v bode 64 napadnutého rozsudku je v rozpore s jeho posúdeniami uvedenými v bodoch 106 až 109 tohto rozsudku, stačí konštatovať, že tieto body sa týkajú preskúmania iného konania, než je disciplinárne konanie, konkrétne žiadosti o pomoc podanej UZ podľa článku 24 služobného poriadku, takže nemožno uznať nijaký rozpor.

- 77 Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že štvrtú časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú.
- 78 V dôsledku toho musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý v celom rozsahu ako sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

O druhom a tretom odvolacom dôvode

- 79 Druhý a tretí odvolací dôvod smerujú proti odôvodneniu napadnutého rozsudku, ktorým Všeobecný súd čiastočne vyhovel druhému žalobnému dôvodu UZ, ktorý sa týka nezrovnalostí pri práci disciplinárnej komisie a neexistencie vypočutia zo strany príslušného orgánu na účely týchto prác.
- 80 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa v rámci odvolania musia výhrady smerujúce proti doplňujúcemu odôvodneniu rozsudku Všeobecného súdu zamietnuť ako neúčinné, pretože nemôžu viesť k zrušeniu tohto rozsudku (rozsudok z 12. novembra 2020, Gollnisch/Parlament, C-676/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:916, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 81 Odôvodnenie napadnutého rozsudku vytýkané v rámci druhého a tretieho odvolacieho dôvodu má pritom doplňujúcu povahu. Všeobecný súd totiž po tom, čo vyhovel prvému žalobnému dôvodu založenému na vadách administratívneho vyšetrovania, sa teda domnieval, že sa malo vyhovieť návrhom UZ na zrušenie rozhodnutia o preradení do nižšej platovej triedy a odobratí všetkých zásluhových bodov, považoval za užitočné, ako vyplýva z bodu 66 napadnutého rozsudku, preskúmať druhý žalobný dôvod, ktorý uviedla UZ, z dôvodov spojených s riadnym výkonom spravodlivosti.
- 82 Druhý a tretí odvolací dôvod treba preto zamietnuť ako neúčinné.
- 83 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť.

O vzájomnom odvolaní

- 84 Na podporu vzájomného odvolania UZ uvádza dva odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 41 ods. 2 Charty a druhý na porušení článku 48 Charty.

O prvom dôvode vzájomného odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- 85 V prvom dôvode vzájomného odvolania UZ vytýka Všeobecnému súdu, že porušil článok 41 ods. 2 Charty. Podľa UZ mala byť v súlade s týmto ustanovením vypočutá Parlamentom predtým, ako Parlament zamietol jej žiadosť o pomoc podanú na základe článku 24 služobného poriadku.
- 86 Podľa Parlamentu treba argumentáciu UZ zamietnuť ako nedôvodnú.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 87 UZ tvrdí, že mala byť vypočutá Parlamentom v súlade s článkom 41 ods. 2 Charty predtým, ako Parlament rozhodol o zamietnutí jej žiadosti o pomoc.
- 88 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 41 ods. 2 Charty právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa okrem iného právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.
- 89 Právo byť vypočutý tak zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (rozsudky zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 68, ako aj z 25. júna 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 58 a citovaná judikatúra).
- 90 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Právo byť vypočutý má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou veci a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 69 a citovaná judikatúra).
- 91 Navyše Súdny dvor už spresnil, že osoba, ktorá na základe článku 24 služobného poriadku podala žiadosť o pomoc z dôvodu, že bola údajne psychicky obťažovaná, sa môže na základe zásady riadnej správy vecí verejných dovoľávať práva byť vypočutá v súvislosti so skutočnosťami, ktoré sa jej týkajú (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 66 a citovanú judikatúru).
- 92 V prejednávanej veci rozhodnutie, ktorým generálny riaditeľ GR PERS zamietol žiadosť o pomoc podanú UZ podľa článku 24 služobného poriadku, predstavuje individuálne opatrenie prijaté voči nej, ktoré sa jej nepriaznivo dotýka, v zmysle článku 41 ods. 2 Charty.
- 93 Všeobecný súd pritom zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o pomoc podanej UZ, pričom vychádzal z judikatúry citovanej v bode 107 napadnutého rozsudku, podľa ktorej administratíva nemôže mať povinnosť poskytnúť pomoc podozrivému úradníkovi, ktorý s ohľadom na konkrétne a relevantné skutočnosti závažne porušil svoje pracovné povinnosti a ktorý je z tohto dôvodu stíhateľný v rámci disciplinárneho konania, aj keby takéto porušenie povinností vzniklo v súvislosti s protiprávnym konaním tretích osôb, ako aj zo skutočností uvedených v bodoch 108 a 109 tohto rozsudku.
- 94 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 177 ods. 1 písm. c) a článku 178 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdného dvora vyplýva, že vzájomné odvolanie musí presne označovať napádané časti rozsudku alebo uznesenia, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú tento návrh (pozri analogicky rozsudok zo 6. mája 2021, Gollnisch/Parlament, C-122/20 P, neuverejnený, EU:C:2021:370, bod 45 a citovanú judikatúru).

- 95 V prejednávanej veci pritom UZ neuvádza, v čom by porušenie článku 41 ods. 2 Charty malo za následok neplatnosť odôvodnenia Všeobecného súdu uvedeného v bodoch 106 až 109 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o pomoc, ktorú podala.
- 96 Konkrétne UZ prostredníctvom dostatočných právnych argumentov neuvádza dôvody, pre ktoré by sa judikatúra uvedená v bode 107 napadnutého rozsudku nemohla uplatniť na tento prípad. UZ tiež neuvádza žiadne skreslenie skutkových okolností uvedených v bodoch 108 a 109 tohto rozsudku.
- 97 Z toho vyplýva, že vzájomné odvolanie, ktoré podala UZ, nespĺňa požiadavky pripomenuté v bode 94 tohto rozsudku.
- 98 Prvý dôvod vzájomného odvolania treba preto zamietnuť ako neúčinný.

O druhom dôvode vzájomného odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- 99 V druhom dôvode vzájomného odvolania UZ tvrdí, že Všeobecný súd tým, že zamietol návrhy na zrušenie rozhodnutia generálneho riaditeľa GR PERS, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o pomoc, nezohľadnil Chartu, najmä jej článok 48. Parlament totiž predpokladal jej vinu, a teda porušil zásadu prezumpcie nevinu uvedenú v tomto článku.
- 100 Podľa Parlamentu treba argumentáciu UZ zamietnuť ako neprípustnú a v každom prípade nedôvodnú.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 101 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a z článku 178 ods. 3 rokovacieho poriadku vyplýva, že v odvolaní musia byť presne uvedené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú tento návrh (pozri analogicky rozsudok z 25. júna 2020, Schneider/EUIPO, C-116/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:501, bod 71 a citovaná judikatúra).
- 102 Keďže UZ sa obmedzila len na tvrdenie všeobecnej povahy, pričom z právneho hľadiska dostatočne nevysvetlila, v čom Všeobecný súd podľa jej názoru porušil článok 48 Charty, argumentácia, ktorú uviedla, nespĺňa požiadavky uvedené v predchádzajúcom bode.
- 103 Druhý dôvod vzájomného odvolania treba preto zamietnuť ako neprípustný.
- 104 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba vzájomné odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 105 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 106 Keďže Parlament nemal vo svojom odvolaní úspech a UZ navrhla zaviazat' ho na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania spojených s odvolaním.
- 107 Keďže UZ nemala vo svojom vzájomnom odvolaní úspech a Parlament navrhol zaviazat' UZ na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat' UZ na náhradu trov konania spojených so vzájomným odvolaním.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamietajú.**
- 2. Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania súvisiace s odvolaním.**
- 3. UZ je povinná nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.**

Podpisy